

fremdeles skulde kunne gøres gældende. Det hedder herom i Motiverne til Lovforslaget:

»Forudsætningen for saadanne Guld klausuler maa under de nuværende Forhold siges at være bristet, idet praktisk talt alle Lande har set sig nødsaget til at suspendere Guldindløseligheden af Seddelpengene efter den tidligere gældende Paritet og høre op med at bruge Guldet som Værdimaal, fordi Brugen heraf vilde medføre uheldige økonomiske Virkninger. En Opretholdelse af disse Guld klausuler vilde medføre, at en Fordringshaver kunde skaffe sig en økonomisk Fordel over for Skyldneren uden Hensyn til, at begge Parter, da Klausulen indførtes, naturligt har maattet regne med, at Guldet fortsat vilde være det stabile Værdimaal, og ikke kunde forudse, at det, som sket, vilde stige i Pris, saaledes at Pengeværdien blev løsrevet fra Guldet.«

Det bestemmes derfor i Loven, at hvis et *Gælds brev*, som er udstedt for den 29. September 1931, forpligter Skyldneren til i danske Penge at betale et Beløb i *Guld kroner* eller beregnet efter *Værdien* af et Antal Kroner i Guld eller en paa anden Maade fastsat Mængde Guld, skal Fordringshaveren indtil videre *ikke herpaa kunne støtte Krav om at faa Kapital eller Renter beregnet efter Guld værdien*.

Ved *Gælds breve* forstaas Obligationer og andre skriftlige Erklæringer, der hjemler en i Hovedsagen ubetinget, ensidig Fordring paa et Pengebeløb. De med en Klausul om Betaling i Guld kroner forsynede *Obligationer*, der af *det offentlige* er udfærdiget for Laan optaget i Udlandet, vil derfor falde ind under Loven, for saa vidt den nævnte Klausul bliver fortolket som en Guld værdi klausul. Forudsætningen for den hidtil effektuerede Betaling med Guld kroner anses som bortfaldet ved den i stort Omfang som Følge af Guldets stigende Købeevne skete Devaluering af Guld valutaerne i forskellige europæiske Lande, derunder ogsaa de Lande, i hvilke Laanene er optaget, og i hvis Mønt Obligationerne har været gjort betalbare.

Efter en kort Udvalgsbehandling indstillede Folketingets Udvalg Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og Vedtagelsen skete enstemmigt i begge Ting.

72. Lov om Forlængelse af Lov Nr. 139 af 28. April 1931 om Prisaftaler. (Minister for Handel, Industri og Søfart *Kjærboel*). [A. Sp. 3099. — C. Sp. 71 og 83].

Fremsat i *Folketinget* $15/12$ (F. Sp. 2059). 1. Beh. $16/12$ (F. Sp. 2115). 2. Beh. $16/12$ (F. Sp. 2123). 3. Beh. $16/12$ (F. Sp.